

HAK GERÇEĞİNDEN HAREKETLE CUMHURBAŞKANIMIZI KUTLUYORUM

Müslüman bir mü'min,
hatâ yaptığını anladığı anda,
îtikat ve istikâmetinin zarar görmemesi için,
özgür irâdesi ve kararlı niyetiyle, derhal hatâdan döner.
Çünkü bilir ki, hatâda ısrar da hatâdır. Bilerek yapılan ısrarlı
hata(lar) ise, îtikat ve istikâmetin, dolayısıyla, îmanın yok olmasına dönüşür.

Emekli olduğum
2013 yılından beri
yaptığım araştırma ve
gözlemlerime göre,
Cumhurbaşkanımız
Recep Tayyip ERDOĞAN'ın,
hatâları yanlışları bir tarafa, istikâmetinin
İslâmî İtikat Ve Kültürel ölçülere uygun durumda
olduğunu incelemiş ve gözlemlemiş bulunmaktayım. Ne zamanki,
aşağıda görüldüğü gibi, **Fetö** ile birlikte olmanın, Vatan Ve Millet'e zarar
getireceğini ve o ana kadar hatâ içinde olduğunu anlamış, 35 yıllık birlikteliği
bir anda sonlandırmış bulunmaktadır. Bu iş büyük bir meziyet işidir, herkesin yapamadığını
da, zâten, hep birlikte gömüyor muyuz?

Prof^a. Dr. Mustafa TEMİZ^δ
11.07.2018

Giriş

Bakara Sûresi'nin 30. Âyetinde:

'Bir zamanlar **Rab**'bin meleklerle, "Ben **Yeryüzü**'nde bir halîfe yaratacağım." demişti. (**Melekler** ise), 'A! Orada bozgunculuk yapacak ve kan dökülecek birisini mi yaratacaksın? Oysa biz **Seni** överek, **tesbih** ediyor ve **Seni** takdis ediyoruz.' dediler. (**Rab**'bin), 'Ben sizin bilmediklerinizi bilirim.' dedi.' denmektedir.

Her ne kadar **melekler**, 'biz **Seni** överek, **tesbih** ediyor ve **Seni** takdis ediyoruz.' deseler bile, **Allah**'ın (CC), yaratacağı daha başka özellikli **insanlar** ve **cinler** tarafından da **tanınıp, bilinip ve methedilme ve övülme arzusu**

^α. Pdf dosyalarında sayfa sonlarındaki pdf, html uzantılı ve diğer adresler tıkladığında, internetteki bu ilgili yazılara ânında ulaşılabilir.

^δ Yazar, *particilik taassubunu* reddeder, **Türkiye Gemisi**'nin batmamasının garantisinin, İslâmî istikâmet doğrultusundaki çalışmalarda olduğuna inanır ve bu nedenle İslâmî istikâmeti benimseyenlerin tarafındadır. Yazar hakkında daha fazla bilgilenmek isteyenler, aşağıdaki internet adresini **tıklayabilirler**:
[http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20\(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015\).pdf](http://mtemiz.com/bilim/BHB%20GEÇTİ%20(Yalnızca%20çocuksuz%2031.07.2015).pdf)

olduğunu, Zâriyat Sûresi'nin, '*Ben insanları ve cinleri ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım*' meâlindeki 56. Âyeti'nden, *daha geniş olarak öğrenmiş* bulunuyoruz.

Allâhü Teâlâ'nın, *Zâriyat Sûresi'deki 'bana ibâdet etsinler'* ifâdesinden, insanlar tarafından **övülmek**, methedilmek ve **yüceltilmek** için insan ve cinleri yarattığını anlıyoruz. **Allâhü Teâlâ**, en büyük **adâlet** sâhibi de olduğu için, *böyle kullarının emeklerini de boşa çıkarmak istemiyor*. Onları nîmetlerinden de **tattırmak** istiyor...

Hak ve Bâtılın Genel Tanımları

Buraya kadar ne öğrendik?

Her şeyin yoktan yaratıcısı olan **Allah** (CC), *istediğini yapmakta serbesttir*. Kimse **O**'na, *bunu neden böyle yapıyorsun, diyemez*. Bu **BİR!**

Hak Kavramı

O'nun tarafından **yaratılan** ve **O**'nun tarafından **doğru** görülen, **O**'nun tarafından **uygun** olduğu bildirilen, her **şey ve inanış**, **gerçektir, hak**tır. **O**'nun tarafından **yaratılan** ama **O**'nun tarafından **yanlış** olduğu bildirilen, **O**'nun tarafından, *yapılması ve inanılması uygun ve doğru görülmeyen* her **şey ve inanış** da, **yanlıştır, bâtıldır**. Bu **İKİ**.

Allah (CC), yaratmış olduğu hak olan şeyleri **beğendiğini**, *daha da*, vurgulamak için, **hak** kelimesini ayrıca kendisine, '**El-Hak**' olarak, isim seçmiştir. *Bu nedenle*, ilk ve son '**en gerçek**' olan **Allah**'a (CC), **Hak Teâlâ** da diyoruz. '**Teâlâ**' kelimesi, '**yükselmek, yüksek olmak anlamına gelen A-rappça 'uluvv'** kökünden gelen bir fiildir. Bu **kelime**, '**Allah**' ismi ile birlikte, '**Yüce olan Allah**' anlamında, **O**'nun sıfatı olarak da kullanılan bir kelimedir.

Buna göre, '**Hak Teâlâ**' demekle, '**En Yüce Gerçek**' demiş olmuyor muyuz?

Ya da bâzen, **Allah** (CC için, '**Yüce Allah**' anlamda, **Allâhü Teâlâ** da demiyor muyuz?

İlim Ve Âlim

Buraya kadar ki açıklamalara göre anlaşılabilir ki:

Bâtil olan şey ve inanışları da, *bizzat yaratmasına rağmen*, **Hak Te-âlâ**, *bizzat hak tarafını beğenmekte* ve bu nedenle de yalnız '**hak**'kı tavsiye etmekte, *insan ve cinlerin de hak tarafında olmalarını arzû* etmektedir.

Hak Teâlâ, insan ve cinlere, *daha başka*, özellikler vermiş ve **kazandırmıştır**. Bunların *başında da*, **özgürlük** ile birlikte **akıl** ve tercih **hakki** gelmektedir. **İnsanlar** ve **cinler**, *bu özellikleriyle meleklerden de farklı olduğu gibi*, hayvan ve bitkilerden de **farklıdır**. **Özgürlüğü** diğer yaratıklarına, *örneğin hayvanlara vermemiştir*. Onların davranışlarını, *içgüdü programlarıyla*, yaratılışlarına **eklemiştir**. *Dolayısıyla*, insan ve cinler, **hak** ve **bâtil** yoldan, herhangi birini seçme husûsunda, *bir tercih hakkına sâhip kılınmışlardır*.

Hak Teâlâ, kendisi **hak** tarafını tercih ettiği için, *bu arzûsunu insan ve cinlere duyurmak için*, şimdiye kadar, *yarattığı hak ve bâtil yollarını*, ayrı ayrı tanıtmak ve *insan ve cinleri hak yola yönlendirmek için*, **binlerce** peygamber ve kitap ve sâhifeler göndermiştir. *Gönderdiği kitaplarda*, a'sından z'sine kadar, **hak** ve **bâtil** yolların *en ince temel* bilgilerini anlatıp açıklamıştır. *Ayrıca yetmemiş*, bunların **uygulanışları**, *vazîfeli kıldığı*, Peygamberler tarafından anlatılıp **gösterilip**, *açıklanmış bulunmaktadır*. Kitaplardaki *bu bilgilerin*, insanlar tarafından **öğrenilmiş**, *birikimine*, **İlim** denmektedir. *Bu ilmin peygamberler tarafından insanlara gösterilip*, *bizzat kendileri tarafından*, **uygulanmasına ise**, **İslâm Dini**'nde, **Sünnet** deniyor / denmektedir.

Hak Teâlâ, *insan ve cinlerden tercih haklarını*, kitaplarda bildirilen, **hak** ve **bâtil** bilgilerin ve bu **bilgilerin**, *peygamberler tarafından*, nasıl uygulandıklarının **değerlendirmesi** diyebileceğimiz, **ilmin** ve **Sünnet**'in *ışığında*, akıllarını **kullanarak**, *vardıkları karardan sonra*, kullanmalarını istemiştir / istemektedir.

Görüldüğü gibi, **hak** ve **bâtula ilişkin**, her bir **fikirdeki**, davranıştaki, durumdaki ve **karardaki** tercihin, *bu değerlendirmelerden sonra*, peygamberlerin örnek alınarak, *yapılması tavsiye edilmiştir / edilmektedir*.

Her bir fikir, davranış, durum ve karara ilişkin, tercihin yapılmasında, *görüldüğü gibi*, en önemli **etken**, **akıl** ve **mantık** kullanılarak, birer **değerlendirme** yapılmasıdır. Değerlendirmenin **olabilmesi için**, **gerek** ve **yeter şart** ise, **akıl** ve bilgi **birikimidir**. Bu bilgi birikimi, *iki sayfada toplanır*. Bu sayfalardan birisi **Hak Sayfası**, diğeri ise, **Bâtil Sayfası**'dır. *Herkes*, akıllı olduğunu söylüyor. **Tamam da**; ya bu **bilgi** birikimi yoksa **ne** olacak?

Onun için İslâm'da, *ilim öğrenmek, farz* kılınmıştır. *Bu önemendir ki, İlim* öğrenen âlimlere de, İslâm'da büyük değerler verilmiştir. Öyle ki bu, “*Âlimin mürekebi, şehidin kanından üstündür*” hadîsindeki önemle de örtüşmektedir.

Âlimlerin ilimlerinin esas referansları, *Kur'an ve Sünnettir*. İslâm'da âlim dendiğinde, her şeyden önce akla, *asıl olarak, Kur'an ve Sünnet* bilgileri gelir. **Bunlara**, *bunların dışındaki çeşitli bilgi ve tecrübeler de eklenirse*, bu birikime, **İlmî Birikim** de denebilir.

Aklın Görevi

İnsana ya nefis ya da kalp (gönül) hâkim durumdadır. Eğer bunlardan biri, *kişiye yeteri kadar hâkim olamazsa*, kişi, *tereddüt ve huzursuzluk içinde kalır*. Genel olarak günümüzde çoğu kimseler, *nefislerinin esiri durumdadırlar*. Elbete ki, *nefislerine teslim olmayan ve kalbî ve mânevî yeteneklerini geliştirmiş olan*, ilme sâhip kişiler de yok değildir. Bunlar, *kalp ya da gönüllerinin emirleri altına girmişler*, ellerinden geldiğince, *ilimlerinin ışığından faydalanan insanlardır*.

İrâde ve /veyâ akıl, *kişiye nefis hâkim durumdaysa*, nefsin, kalp ya da gönül hâkim durumdaysa, *kalp ya da gönlün emri altında çalışır*.

Aklın görevi, *bir fikir, şey, olay ya da durumla karşılaştığında, İlmî Birikimi* referans alarak, *akıl yürütüp düşünmek*, değerlendirme **yapıp**, *mevcut bilgi ve inanç birikimin ışığı altında*, sebep-sonuç ilişkilerinden de ha-reketle, *yeni bir fikir, şey, olay ya da durum ortaya çıkarmaktır*. Alınan ya da varılan veya üretilen, *bu yeni fikir, şey, olay ya da durum da, elbette ki, yine hak* ya da **bâtıl** bir sonuç olur.

Akıl böyle faaliyetlerinde, *sebeplerle sebeplerin meydana getirdiği sonuçlar arasındaki ilgiyi anlayarak (idrak ederek)*, eserden müessire (örneğin, sanât eserinden o eseri yapana) veyâ müessirden esere (meselâ, sanât eserini yapandan yaptığı esere) ya da müessirin (eseri yapanın) iki eserinin birinden bir diğerine **intikal** (geçiş) yapar. *Aklın bu geçişine (intikâline) mantık* denir¹.

¹ Temiz, M., *İslâm'ı Yetersiz Görmek Matematik Bilimini Yetersiz Görmek Gibidir*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi,
<http://mtemiz.com/bilim/İSLÂM'I%20YETERSİZ%20GÖRMEK%20MATEMATİK%20BİLİMİNİ%20YETERSİZ%20GÖRMEK%20GİBİDİR.pdf> YA DA
<http://mtemiz.com/bilim/İSLÂM'I%20YETERSİZ%20GÖRMEK%20MATEMATİK%20BİLİMİNİ%20YETERSİZ%20GÖRMEK%20GİBİDİR.docx>,

Kurulan mantığın kusursuzluğu, *mantık sâhibinin*, **maddî** ve **mânevî** bilgi birikimi ile **orantılıdır**. Bilgi birikiminin temel prensibi, okumaktır. *Bu nedenle, İslâm Ve Kültürümüz'*ün “**oku**”⁶ emri ile **başlaması**, *bu hükmün i-sâbetli oluşunun başka bir delilidir.*

Eğitim Ve Öğretim

Eğitimden genel olarak, *terbiye ahlâk, İslâmî bilgi ve îtikat*; öğretimden ise, *tahsil ve kariyer bilgileri anlaşılmalıdır.*

Okumanın açınımindan olmak üzere, **maddî** birikim olarak sayabileceğimiz, *tahsil yapmanın yanında*; bunların asıl **tuzu-biberi** olan, *hayâtî başka hususlar da vardır.* **Bunlar** da, *mânevî birikim olarak, İslâmî Ve Kültürel E-ğitim* ve / veyâ hayât mücâdelesinde **karşılaşılan** güçlükler, **sıkıntılar**, *sabırlar ve bunlardan çıkarılan, derslerin tümüdür.* *Elbette ki*, bu birikimin özü, **Kur'an** ve **Sünnet** bilgileridir ki, bu genel anlamda, *işin temelini yânî îtikâdî özünü oluşturur.* *Bütün bu sayılanların her biri*, insandaki **bilgi** birikiminin kaynaklarındandır. *İşte mâddî ve mânevî cinsten olan*, bütün bu bilgi birikimlerinin tümüne birden, **İlim Birikimi** veyâ **İlmî Birikim** demek de mümkündür.

İlim ve Bilim

Bu topyekûn kesin (geçek) **İlmî Birikim** içinde olanlardan, *beş duyu organları ve / veyâ akıl-mantıkla algılananlara* **Bilim** ya da eski deyimle, **Sünnetullah** (*Allah'ın Sünneti*) denir. *Vahyî ilimler dâhil, beş duyu organları ve / veyâ akıl-mantıkla algılanamayanlara ise*, **mânevî** ilimler ya da kısaca **İlim** demek mümkündür.

İlim aslında, *insanda tezâhür ettiği gibi*, bilgisi, sevgisi, duygusu ve faydasıyla hep birlikte, bir bütündür. Böyle **sunî** sınıflamalar pek uygun değildir ama *bu yalnızca öğrenmeyi kolaylaştırmak için yapılan*, kabaca bir **sınıflamadır.**

İlim söz konusu olduğunda, *ilmin mânevî cephesi* demek olup, *en son ilâhî amacı* ilâhî aşk olup, *Allah'a (CC) kavuşmaktır.* Bilim söz konusu olduğunda ise buna, *ilmin maddî cephesi* demek daha uygun olabilir. Buna göre **bilim**, *ilmin maddî cephesini temsil etmekte*, **amacı** dünyâlaşanlar için, *yalnızca fayda menfaat ya da çıkarı*, *zenginliği hedeflemektedir.*

En Son Erişim Tarihi: 20.09.2014, <http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

⁶ Alâk Süresi, âyet 1: “*Yaratan Rab'binin adıyla oku!*”

Allah (CC) ve Peygamberimiz Muhammed Mustafa (SAV[♥]) Efendimiz'e îman **edenler**, *gayba da îman etmiş olurlar*. Bakara Sûresi'nin **2.** ve **3.** âyetlerinde "**Onlar -o muttakîler- gayba îman ederler².**" deniyor. *Gayba îman, İslâm'ın temel esaslarından biridir.* Kur'an'daki bilgiler çoğunlukla gayb bilgilerindedir. Bir Müslüman, *bunlara yüzde yüz inanmak zorundadır.* İtikâdî oluşu bu yüzdendir.

Gayb kelimesi, *genel olarak*, iki ayrı anlama gelmektedir:

Birincisi, *hakkında hiçbir şey bilmediğimiz*, yalnız Allah'ın (CC) **malûmu** olan, *hâller, hâdiseler, âlemlerdir ki*, bunlar îmana konu değildirler. *İmana konu olan gayb*, **Kur'an**'ın haber verdiği ve *Peygamber Efendimiz (SAV)'in hakkında açıklamalarda bulunduğu*, **gayb** âlemidir. *Biz işte*, Kur'an'da **delîli olan**, *bu gayba îman etmek zorundayız ve ediyoruz.*

En Yüce Gerçek (Hak) olan Allâhü Teâlâ'nın Gayb Âlemi'nde yarattığı, değişmeyen mânevî kânunlara da (Yaratılmış), İkinci Mertebe'den Gerçekler denebilir³.

Bir de Gayb Âlemi'ndeki bu mânevî kânunlara göre, *Evren'de Meydana gelen*, **yerçekimi** gibi kânunlar da vardır ki, *İslâm Kaynakları bu kânunlara Sünnetullah*, günümüz bilim adamları ise, **Bilimsel Gerçekler (Bilimsel Gerçek Kânunlar)** ya da daha genel olarak insanlarımız bunlara **bilim** diyorlar.

Bilimin Açınımı

Örneğin, '*Bu Dünyâ'ya niçin geldik?*' sorusunun gerçek cevâbının bulunması için **yapılacak işlerden birincisi**, *gerçek bir ilim birikimine sâhip olmak*, **ikincisi** deney ve gözlemi **iyi** kullanmak, **üçüncüsü** ise, *akıl vâsıtasıyla elde edilen*, **ilmî** sonuç ve **delilleri**, *oluşan mantık kurallarıyla*, inceleyerek yorumlayıp karar vermektir.

[♥] SAV kısaltması, "Sallâllâhü Aleyhi ve Sellem - Allah O'na salât etsin." demektir.

² Temiz, M., *Madde-Mâna İlişkilerinde Cereyan Eden Bâzı Olaylardaki İlmî Yorumlara Giriş, Madde ve Gayb Âlemlerine âit Haberlerdeki Söz, Yazı ve Mânanın İlimdeki Yeri, İncancın (İman'ın) Nesnel ve Öznel Yapısı*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi,

<http://mtemiz.com/bilim/MADDE-MANA%20İLİŞKİLERİNDE%20CEREYAN%20EDEN%20BÂZI%20OLAYLARDAKI%20İLMÎ%20YORUMLARA%20GİRİŞ%20Madde%20ve%20Gayb%20Âlemlerine%20âit%20Haberlerdeki%20Söz,%20Yazı%20ve%20Mânanın%20İlimdeki%20Yeri.htm>, En Son Erişim Tarihi: 01.01.2014.

³ Temiz, M., *Kelebek Etkisi Ve Mânevî İletişim*, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/KELEBEK%20ETKİSİ%20VE%20MÂNEVİ%20İLETİŞİM.pdf>, En Son Erişim Tarihi: 01.01.2014.

Bunlar, *böyle söylendiği gibi*, basit şeyler değildir. *Bu sebeple*, bu meziyetlere sâhip olan ilim adamı ya **da âlimler**, *İslâm'da üstün bir yere sâhiptirler. İslâm Ve Kültürümüz'de bu nedenle*, ilim adamlarının derecesi çok üstündür. “*Âlimin mürekkebi şehidin kanından üstündür.*” hadîsi bunun bir delîlidir.

Günümüzde bilim **adamları**, *bir fikir, bir şey ya da bir olayın bilimsel gerçeğine*, yâni başka bir ifâdeyle, *bir fikrin, bir şeyin ya da bir olayın durumunun*, beş **duyu** organlarımızın bir veyâ bir kaçı tarafından, *akıl ve mantık yoluyla*, algılanabilir duruma getirilmesine **ilişkin** izlenen, **Modern Bilimsel Yöntem**'in tanımını vermiş bulunuyorlar. Bunların:

- a) Hüküm (*Faraziye, Hipotez*),
- b) Deney (*bir varsayımı kanıtlamak amacıyla yapılan işlem, tecrübe*)
- c) *Yorum*'dan meydana **geldiğini** her tahsil yapan kimse, bugün bilmektedir.

Konuyu örneğin Elektrik Mühendisliği pratiği yönden biraz daha açabiliriz:

Bu Modern Bilimsel Yöntem'de MKSA Mühendislik Birim Sistemi'nde kullanılan, ölçü **birimleri**, *Metre (m), Kilogram (Kg), Sâniye (s) ve Amper (A)*'dir. **Fizik Bilimi**'nde daha çok **çgs** birim sistemi kullanılır. *Burada ölçü birimleri olarak*, santim (cm), gram (gr) ve saniye (s) kullanılır.

Tersinden söylemek gerekirse, *bu birimlerle ölçülebilen*, değer ve **ortamlar**, *bilimin inceleme konusu olan*, **maddî ortamları** oluşturmaktadır. **Mânevî büyüklüklerin**, bu ölçüm büyüklüklerinin hiçbir ile ölçülemeyeceği de açıktır. Meselâ kimse, *bana 1 Kg. sevgi tart demez*, değil **mi?**

İslâmî Verilerle Bilimin Farkı

İslâm Dini'nin değişmez verilerine (gerçeklere), *zamanı geldiğinde*, bilimle ispatlarının yapılmasıyla ya *da Modern Yöntemlere dayanılarak*, **deney**, deneme ve yanılma yoluyla, *ancak yaklaşılabilmektedir*. Nitekim İslâm Dini'nin bilgi ve mesajları, **bilimin**, *günü geldiğinde bulunan*, derece **derece** olgunlaşmış sonuçlarıyla, *gittikçe daha çok*, uyuşması bu yüzdendir.

Bunun sebebi şudur:

İslâmî verilerle bilim arasındaki **farka** gelince o da şudur: *Dinî verilerin* din kurumuyla yâni *Kur'an ve Sünnet'le*, peşin olarak söylenmiş **gerçekler** olmasıdır. **Bilim** ise bu **geçeklere**, *zaman ilerledikçe*, **bilimle** ya da bilimsel Modern Yöntemler **kullanılarak**, *deney veyâ deneme-yanılma yoluyla*, **yaklaşmaktadır**. *Zaman geçtikçe*, bilimdeki gelişmeler ilerledikçe, *her defâsında bulunan*, bilim sonuçlarının dinî öğreti ve bilgilerin sonuçlarıyla gittikçe **uyuştuğunu** görmemiz, bu görüşümüzü haklı çıkarmaktadır. Buna **Fussilet Sûresi**'nin, "*Onlara ufuklarda ve nefislerinde âyetlerimizin gerçek olduğunu göstereceğiz*" anlamındaki **53. Âyeti** etmektedir.

En anlaşılabilir bir örnek vermek gerekirse aşağıdaki örneği verebiliriz:

'*Domuz etinin Müslümanlar tarafından yenmemesinin nedeni nedir?*' **dendiğinde**, bu soruya her bir Müslümanın vereceği cevap, **şüphesiz**, domuz etinin İslâm Dini'nde haram olmasıdır. **14 yüzyıl önce**, Müslümanlar, domuz etinin yenmesine dinî bir emre uyararak sâdece, '*haram*' olarak **îman etmişler** ve bu yüzden domuz eti **yememişler** ve de **yemiyorlar**.

Bugün tıp ilmi domuz **etinin**, *sağlığa uygun olmadığını bilimsel olarak bulmuştur*. Tıbbî metotlarla bilimsel olarak bulunan sonuç şudur:

Domuz **eti** yendiğinde, *insanın dölllenmiş hücrelerindeki*, E vitaminini yok olmakta, dölllenmiş hücre gelişmemektedir. *Domuz eti yiyenlerin kısırlaşmalarının sebebi budur*.

Domuz eti yiyen, Avrupalıların, gittikçe kısırlaşmasını görmüyor musunuz?

Demek oluyor ki, bilim bugün, domuz eti yemenin **zararını**, beş **duyu** organlarımızın bir veyâ bir kaç tarafında ya da *akıl ve mantık yoluyla*, algılanabilir bir duruma getirmiş bulunuyor.

Dolayısıyla, *domuz etinin yenmemesine dinî bir kural olarak îman edenler*, aynı zamanda domuz etinin sağlığa ve ruh sağlığına yaptığı **zararlarından da asırlardan beri korunmuş oluyorlardı**, bugün de korunuyorlar...

Bu sonuçlardan ne anlıyoruz?

Domuz etinin zararlı olması bir gerçektir, bu hiç **değişmez**. Domuz etinin zararlı olduğunu o zamanki Müslümanlar **bilmiyorlardı** ama **Allâhü Te-**

âlâ, bu gerçeği bildiği için o asırda İslâm Dini'ni gönderirken, domuz etinin yenmemesini, *dinî bir kural olarak*, '**haram**' şeklinde sunmuş bulunuyordu.

Domuz eti örneğinden giderek şu sonuca varırız:

İslâm Dini'nde haram (yasak) olan her bir fikir, şey, olay ya da durumun gerçekliğine inildiğinde, onda insanlar için mutlaka bir zarar olduğu görülür.

Daha genel olarak söylemek gerekirse diyebiliriz ki:

“İslâm dinindeki bütün dinî (îmanî) inançların her birinde, ilgili her bir fikir, şey, olay ya da durumun bilimsel gerçeğiyle üst üste çakışma olması esastır⁴.”

Konuyu özetlemek gerekirse **ilim**, hem îmanî ve hem de bilimsel maddî gerçekleri içermektedir. Başka bir ifadeyle **ilmin**, maddî ve mânevî olmak üzere, *iki cephesi vardır*. Maddî cephesinin adına **bilim** diyoruz. İlmin nihâî hedefi **aşk**; *bilimin nihâî hedefi*, dünyâlaşmışlarla, *kazanç ve menfaattir*.

Bilginin Sınıflandırılması

Yukarıda, *mâddî ve mânevî cinsten olan*, bütün bilgi birikimlerinin tümüne birden, **İlim Birikimi** veyâ **İlmî Birikim** denebileceği belirtilmişti. İlmî Birikim içinde, *bizzat Kur'an'a dayanan*, **İlim** ve **Sünnet** vardır. İlmî Birikim' içinde ayrıca, *tahsil tecrübe ve diğer yollardan kazanılan*, bilgiler de vardır. Bunlar, *konusuna göre*, **hak** (doğru) ve **bâtıl** (yanlış) bilgilerden oluşur.

İlim ve Sünnet bilgilerine **Temel bilgiler**, *bu temel bilgiler referans alınarak yapılan yorumlar sonunda*, elde edilmiş olan bilgilere ise *Türetilmiş Bilgiler* demek mümkündür.

Cennet Ve Cehennem

Aklı, **özgürlüğü** ve bunun sonunda **tercih** hakkı **olmayan** hayvan ve bitki gibi varlıklar, **Kıyâmet** gününde, *adâletin yerine getirilmesine ilişkin*

⁴ Temiz, M., **İslâm'da İman ve Gerçek, Dinî Verilerle Bilimin Farkı**, Alındığı İnternet Elektronik Adresi, <http://mtemiz.com/bilim/%C4%B0SL%C3%82M%E2%80%99DA%20%C3%8EMAN%20VE%20GER%C3%87E%20K.pdf>, En Son Erişim Tarihi: 01.01.2014.

olarak, mahkemelerde bulunmak üzere, *diriltildikten sonra*, insanlardan haklarını almalarını müteakip **yok** olacaklardır.

İnsanlar ise, *Âhiret'te ölümsüzdürler*. Onların orada, *elbette bir ikâmet etme yerleri olacaktır*... Bu itibarla **Cennet** ve **Cehennem**, *özgürlükleri ve tercih hakları bulunan*, insan ve cinler için **tesis** edilmişlerdir. *Bu nedendir ki*, şu anda yaşayan her bir **insanın**, *mevcut bilgilere göre*, hem **Cennet** ve hem de **Cehennem**'de, *ayrılmış yeri vardır*. Tercihin sonucu, *ölmüş keşinlecektir*.

Kıyâmet günündeki **mahkemeler**, *aslında her bir insanın hak ve bâtil analizi yapılacak olan*, **mahkemelerdir**. Bu **mahkemelerde** îmanla gitmiş Müslümanın, **hak** uygulamalarına ilişkin *sevapları*, **bâtil** uygulamalarına ilişkin **günahları** tespit edilecektir. İmansız olarak ölenlerinin doğrudan doğruya Cehennem'e gidecekleri açıktır.

Son nefesi sırasında îmanlı ölen Müslümanın, *Kıyâmet günündeki*, mahkemesi sonunda, *günahı olur da affedilmezse*, **o** Cehennem'de cezâsını çektikten sonra **Cennet**'e gidecektir. *Mahkemesi sonunda*, **Cenneti** hak edenlerin **Cennet**'e gidecekleri açık değil **mi**?

Hak Sayfası-Bâtil Sayfası

Bu hayat, **hak** ve **batıl** bilgilerin *öğrenilerek*, uygulandığı bir tiyatro sahnesi gibidir. *Her bir Müslüman bu sahnede*, **hak** ve **bâtil** bilgilerin bulunduğu bu iki sayfanın her birinde, *öğrendiği bilgileri ya da olayları* veyâhut da **öğrenmeden**, nefesine ve arzûsuna hoş gelenleri, *özgür irâdesiyle*, niyet edip tercih ettikten sonra uygulamaya başlar.

Buraya kadarki açıklamalardan, gerek **İlim** ve **Sünnet**'e ilişkin bilgilerin ve *gerekse Türetilmiş Bilgiler'in*, hak ve bâtil olmak üzere, *iki kısımdan olduğunu söylemek mümkündür*. Bu bilgilerin ışığı altında, *bir hak ve bir de bâtil sayfası düzenlenmek olduğu açıktır*. Özetle söylemek gerekirse **hak** sayfası, *Allah'ın (CC) rızâsına uygun düşen*, **İlim** ve **Sünnet**'e ilişkin bilgi, olay, amel ve uygulamaları; *bâtil sayfası ise*, *Allah'ın (CC) rızâsına uygun düşmeyen*, *nefsî arzûya hoş gelen*, bilgi, olay, amel ve uygulamaları sayfasıdır.

Müeyyideler

Allâhü Teâlâ, yoktan var ettiği, insanlara ve cinlere, **hak** ve **bâtil** sayfasının içeriklerini tanıyabilmeleri, seçip ayırabilmeleri için **peygamberler** göndermiştir. Bu peygamberler vâsıtasıyla insan ve cinlerin câhillikten kurtulmaları için gerekli ön hazırlıkları temin etmiştir. Burada insanlara ve cinlere düşen husus, kendi öz irâdeleri ile tercihlerini seçip gereğini yapmalarıdır. **Allâhü Teâlâ** insanları ve cinleri tercih konusunda serbest bırakmıştır. Ancak, kendi mutluluklarını düşünerek tercihlerinde yanlışlıklar yapmamaları için onlara akıl ve değerlendirme yetenekleri vermiştir. Bu imkânlar **Allâhü Teâlâ**'nın birer lütfudur. **Allâhü Teâlâ** dilemiş olsaydı, *onlar adına seçimi de*, kendisi yapabilirdi. *Nitekim Secde Sûresi, âyet 13 ve Hud Sûresi, âyet 119*'da, sırasıyla aşağıda görüldüğü gibi, *bu husûsa açıklık getirmiştir*:

“Eğer biz dilemiş olsaydık her nefse hidâyetini verirdik. Fakat benden: "Bütün insanlar ve cinlerden Cehennemi elbette dolduracağım" sözü hak olmuştur.”

“Ancak Rab'binin rahmetle yarlıgâdığı kimseler başka. Onun içindir ki, onları yarattı. Ve Rab'binin 'Andolsun ki cehennemi cinlerden ve insanlardan tamâmen dolduracağım' sözü böylece tamam oldu.”

Bu âyete göre, O'nun dilemesi öyle olmuştur ki, *buna göre*, tercihlerini rızâsına uygun seçmeyenlere, *birer müeyyide* uygulanması gerekiyor... Bu müeyyide, *nefis ve arzûlarına göre davranarak*, O'nun rızâsına uygun kulluk yapmayanlara **Cehennem** cezâsı vermektir. **Allâhü Teâlâ**, *rızâsına uygun davrananlara da müeyyide uygulamakta*, onlara da **Cenneti** vaad etmektedir. Bütün bunlar da, *elbette ki*, **Allâhü Teâlâ**'nın bir tercih hakkının sonucudur. Ama O, *Yüce Adâleti gereğince*, bütün bu detayları, *önceden gönderdiği*, peygamberleri ile kullarına bildirerek onları her şeyden önce aydınlatmıştır.

Allâhü Teâlâ'nın temel murâdının Zâriyat Sûresi'nin, **56**. Âyeti'nde bildirildiği üzere, *'Ben cinleri ve insanları ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım'* şeklinde önceden bildirilmiş olduğunu da hatırlatmakta fayda vardır.

İslâmî İtikat Ve Kültürel Ölçülerin Önemi

Üstünlük ve beceri, bakış açısı doğrultusunda gelişir. Bu yüzdendir ki, *'bakış açısı' dendiği zaman, insanın, kendisi ve kendisi dışında kalan, insan, fikir ve olaylarla, ilgili olarak, kalbinde, belli bir hedefe yönlendirdiği, ni-*

yet, düşünce ve **birikimler** anlaşılmaktadır. Bu birikimler, *îman nûruyla ayıklanarak*, kişiye hâkim olan bakış açısı oluşursa, *adı geçen kişi*, kendisini **hak** sayfasında bulur. *Îman nûru gelişmediği* sürece **bâtıl** sayfasında bulunanlar, *o sayfadan ayrılamazlar*.

Çevre Enerjisinin Önemi

Çevre enerjisi, *Lipton tarafından bulunan*, bilimsel sonuca göre, *o kişinin DNA'sını değiştirerek*, başka bir kişiliğe sokar. Lipton tarafından bulunan bu bilimsel sonucu, *14 asır önce*, Peygamberimiz (SAV) Efendimiz, “*Kişi arkadaşının dini üzerinedir*” hadîsiyle haber vermiştir.

Îman nûrunu besleyen faktörlerden en önemlisi, “*Vatan sevgisi îmandandır*” hadis esâsına (kaynağına) göre, ‘*Vatan Ve Millet sevgisi*’dir. Bu sevgi ancak **kişinin**, *hayat felsefesini*, İslâmî Ve Kültürel ölçülere göre **kurması** ve bu ölçüleri **referans** alması durumunda, *gelişir / gelişebilir*. Kişinin İslâmî Ve Kültürel ölçülerle yoğrulması ise, *onun çevre enerjisini besler*.

Demek oluyor ki, bir mü'minin çevre enerjisi, **hak** ölçülere uyumlu olup, İslâmî îman ve îtikatı devamlı beslemektedir. Mü'min, *bu düzene uygun bir DNA yapısı içindedir*. Benzer şekilde bir müşrik ya da Müslüman olmayan bir kişinin çevre enerjisi ise, *bâtıl ölçülere uyumlu olup*, nefsi ve şeytânî duyguları beslemektedir. *Dolayısıyla bu insanın da*, bu enerji dağılımına uygun bir DNA yapısı vardır.

Çevre enerjisinin içinde ayrıca, *içinde yaşanan*, hayat ortamından yansıyan, *enerjiler de vardır*. Bu hayat ortamı, *hak ölçülere uygun bir ortam ise*, bu ortam hep, *mü'minlerin îmanlarını artırıcı yönde etki eder*. Hak ölçülere uygun bir ortam içinde bulunan, *Müslüman olmayan birisinde*, bu **hak** enerji dalgaları, *yoğunluğu oranında her an*, o kişinin bâtıl enerji dalgalarını zayıflatıcı yönde etki eder.

Benzer şekilde, bu hayat ortamı, *bâtıl ölçülere uygun bir ortam ise*, bu ortam hep, o ortamda yaşayan ve Müslüman **olmayan** birisinde, onun bâtıl ölçülerini *artırıcı yönde etki eder*. Böyle bâtıl ölçülere uygun bir ortam içinde bulunan bir Müslümanda ise, bu **bâtıl** enerji dalgaları, *yoğunluğu oranında her an*, o Müslümanın **hak** enerji dalgalarını zayıflatıcı yönde etki eder. O Müslümanın, *zamanla*, îmanın gittikçe hep yara aldığı görebilirsiniz!

Bir Müslüman İçin Gerek Ve Yeter Şartlar

Bir insanın Müslüman olmasının gerek gerek şartı, **îmandır**. Onun îmansızlığa sapmamasının yeter şartı ise, *İslâmî Ve Kültürel ölçülerden ayrılmama **azmi** ve **niyeti** içinde bulunmak* ve Kur'an Ve Sünnet yolundan sapmamaktır. *İman şartı sağlandığı müddetçe*, yapılan hatâlar, günahlar ve ibâdetlerdeki noksanlıklar, *o kişinin Müslümanlığına ilişkin olan*, îmanına zarar vermez. Tabiatıyla **bu**, *onun yapmış olduğu, hatâlar, günahlar ve ibâdetlerdeki noksanlıkların*, af edileceği anlamına gelmez. Böyle bir kimse, *günahkâr bir mü'min sayılır*. Ama o îmanlıdır; *dolayısıyla*, Müslüman mü'min olmaktan **çıkamaz!**

Cumhurbaşkanı, *geçmişte Fetö ile birlikte olmanın Vatan Ve Millet'e zarar getirdiğini* ve o birliktelik süresinde hatâ içinde olduğunu, *tam anladığı anda*, **35** yıllık birlikteliği, *bir anda*, derhâl sonlandırmış bulunduğunu hepimiz biliyoruz / bilmekteyiz. *Bu iş gerçekten büyük bir meziyet işidir. Bu meziyeti*, herkesin yapamadığını da-gösteremediğini de- zâten hep birlikte görmüyor muyuz?

Müslüman bir mü'min, *hatâ yaptığını anladığı anda*, îtikat ve istikâmetinin zarar görmemesi için, *özgür irâdesi ve kararlı niyetiyle*, derhal hatâdan döner. *Çünkü bilir ki*, hatâda ısrar da hatâdır. *Bilerek yapılan ısrarlı hata(lar) ise*, îtikat ve istikâmetin, *dolayısıyla*, îmanın yok olmasına dönüşür.

Emekli olduğum **2013** yılından beri yaptığım **araştırma** ve gözlemlerime göre, *Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip ERDOĞAN'ın*, hatâları yanlışları bir tarafa, **istikâmetinin İslâmî İtikat Ve Kültürel ölçülere**, uygun durumda olduğunu incelemiş ve gözlemlemiş bulunmaktayım. *Ne zamanki*, yukarıdaki resimde de görüldüğü gibi, **Fetö ile birlikte olmanın**, Vatan Ve Millet'e, *zarar getirdiğini* ve o ana kadar hatâ içinde olduğunu, *tam olarak anlamış* ve dolayısıyla, **35 yıllık birlikteliği bir anda derhâl sonlandırmış bulunmaktadır**. Bu büyük meziyetinden dolayı, *Vatan Ve Milletimiz adına*, onu kutluyorum! Bu herkesin yapamayacağı bir davranış örneğidir!

